

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1420/2007

z dnia 4 grudnia 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu i kończące postępowanie w sprawie przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 6 września 2006 r. Komisja, na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego, ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty krzemomanganu (w tym żelazokrzemomanganu) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Kazachstanu i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w związku ze skargą złożoną w dniu 24 lipca 2006 r. przez Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages (Komitet Łącznikowy Przemysłu Metalurgicznego, EUROALLIAGES) (zwany dalej „skarżącym”) w imieniu producentów reprezentujących

znaczną część, w tym przypadku powyżej 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji krzemomanganu („producenti skarżący”). Skarga zawierała dowody *prima facie* wykazujące istnienie dumpingu krzemomanganu pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie, i poniesionej w wyniku tego istotnej szkody, co zostało uznane za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.

- (3) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja powinna była wszcząć postępowanie również w sprawie przywozu pochodzącego z Indii. W momencie wszczęcia niniejszego postępowania Komisja nie dysponowała jednak wystarczającymi dowodami na istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania w sprawie przywozu pochodzącego z Indii zgodnie z wymogami art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, producentów skarżących i innych znanych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, importerów/przedsiębiorstwa handlowe i ich zrzeszenia, dostawców i zainteresowanych użytkowników, a także przedstawicieli krajów wywozu, których dotyczy postępowanie. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (5) Aby umożliwić producentom eksportującym z ChRL i Kazachstanu złożenie wniosku o traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała zainteresowanym producentom eksportującym i władzom ChRL i Kazachstanu formularze wniosków. Cztery grupy producentów eksportujących z ChRL i jeden producent eksportujący z Kazachstanu złożyli wniosek o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, lub o IT, w razie gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają warunków MET.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 214 z 6.9.2006, str. 14.

- (6) Z uwagi na znaczną liczbę producentów eksportujących w ChRL oraz importerów we Wspólnocie w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrywkowe w celu stwierdzenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić dobór próby, zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL i do importerów we Wspólnocie o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.
- (8) Co się tyczy producentów eksportujących z ChRL, tylko cztery grupy przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż eksportową krzemomanganu do Wspólnoty w OD wyraziły chęć wzięcia udziału w próbie, dlatego stwierdzono, że kontrola wyrywkowa nie jest potrzebna.
- (9) Spośród importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty Europejskiej tylko dwóch niepowiązanych importerów zgłosiło się i dostarczyło wymaganych informacji we wskazanym terminie. W związku z powyższym postanowiono, iż kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.
- (10) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym zainteresowanym stronom i wszystkim innym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech producentów wspólnotowych, czterech grup producentów eksportujących w ChRL, jednego producenta eksportującego w Kazachstanie, trzech ukraińskich producentów eksportujących, dwóch niepowiązanych importerów i dziewięciu niepowiązanych użytkowników we Wspólnocie. Ponadto dwóch użytkowników przedłożyło uwagi, ale nie odpowiedziało na kwestionariusz.
- (11) Jedna z grup producentów eksportujących z ChRL nie zgodziła się na przewidzianą weryfikację na miejscu informacji przedłożonych we wniosku o MET/IT i w odpowiedziach na kwestionariusz. W związku z tym, po powiadomieniu zainteresowanych przedsiębiorstw o konsekwencjach braku współpracy zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja uznała zgodnie z postanowieniami art. 18, że przedsiębiorstwa te nie współpracują w toku postępowania i pominęła wszelkie przedstawione przez nie oświadczenia.
- (12) Komisja uzyskała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów MET/IT w przypadku ChRL i Kazachstanu oraz do określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty – w przypadku wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) *producenci wspólnotowi*
- Eramet Comilog Manganese, Paris, Francja,
 - Ferroatlantica S.L., Madrid, Hiszpania,
 - Huta Łaziska SA, Łaziska Górne, Polska,
 - OFZ, a.s., Istebné, Słowacja;
- b) *użytkownicy we Wspólnocie*
- Compañía Española de Laminación, S.L., Castellbisbal, Hiszpania,
 - Mittal Steel Poland SA (Arcelor SA), Kraków, Polska;
- c) *niepowiązani importerzy*
- Metalleghe S.P.A., Brescia, Włochy;
- d) *producenci eksportujący w ChRL*
- Minmetals Group,
 - Minmetals (Guizhou) Ferro-Alloys Co., Ltd., Guiyang,
 - Guiyang Huaxi Minmetals Ferro-Alloys Co., Ltd., Qingzhen,
 - China Minmetals Shenzhen Co., Ltd., Shenzhen,

- Minmetals Shanghai Pudong Trading Co., Ltd., Shanghai,
- China National Minerals Co., Ltd., Beijing,
- Minmetals Orient Import & Export Trading Co., Ltd., Beijing,
- Jilin Group:
- Jilin Ferroalloys Co., Ltd., Jilin City,
- Jilin Ferroalloy Imp & Exp Co., Ltd., Jilin City,
- Shanxi Jinneng Group:
- Shanghai Jinneng International Trade Co. Ltd., Shanghai,
- Datong Jinneng Jinli Ferroalloy Co. Ltd., Datong,
- Shanxi Jinneng Group Jinguan Ferroalloy, Datong,
- Datong Jinneng Industrial Silicon Co. Ltd., Datong;
- e) *producent eksportujący w Kazachstanie*
- OJSC Kazchrome („Kazchrome”), Aktyubinsk i Aksu;
- f) *producenci eksportujący na Ukrainie*
- PJSC Nikopol Ferroalloys Plant („NFP”), Nikopol i powiązane z nim przedsiębiorstwa handlowe;
- SPIG „Interpipe” Corporation, Dnipropetrovsk,
- Nikopolskie Ferrosplavy LLC, Dnipropetrovsk,
- JSC Stakhanov Ferroalloys Plant („Stakhanov”), Stakhanov,
- OJSC Zaporozhye Ferroalloys Plant („Zaporozhye”), Zaporozhye;
- g) *powiązane przedsiębiorstwa handlowe w Szwajcarii*
- Steelex SA, Lugano, powiązane z PJSC Nikopol Ferroalloys Plant,
- ENRC, Kloten, powiązane z OJSC Kazchrome.
- (13) W związku z koniecznością określenia wartości normalnej dla eksportujących producentów z ChRL i Kazachstanu, którym może nie zostać przyznany status MET, w celu określenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego przeprowadzono weryfikację na terenie następującego producenta i powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego w Stanach Zjednoczonych („USA”):
- Eramet Marietta, Inc., Marietta, Ohio (producent),
- Eramet North America, Inc., Coraopolis, Pennsylvania (powiązane przedsiębiorstwo handlowe).
- 3. Okres objęty dochodzeniem**
- (14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**
- 1. Produkt objęty postępowaniem**
- (15) Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest krzemomangan (w tym również żelazokrzemomangan) pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy („produkt objęty postępowaniem”), zazwyczaj objęty kodami CN 7202 30 00 i ex 8111 00 11.
- (16) Produkt objęty postępowaniem jest wykorzystywany jako odtleniacz i składnik stopów w przemyśle hutniczym. Produkuje się go głównie z manganu i krzemu, które miesza się i podgrzewa w piecu do temperatury, w której następuje ich połączenie.

(17) Krzemomangan może mieć różną jakość i różną zawartość żelaza (Fe), manganu (Mn), krzemu (Si) i węgla (C). Co się tyczy zawartości węgla, wyróżnić można krzemomangan o bardzo niskiej zawartości węgla, będący produktem wyższej jakości (i osiągającym wyższe ceny), oraz krzemomangan o wyższej zawartości węgla, który można uznać za produkt o zwykłej jakości. Krzemomangan jest sprzedawany w zróżnicowanych pod względem wielkości formach, takich jak proszek, granulaty lub bryły. Pomimo tych różnic krzemomangan uznaje się za jeden produkt, ponieważ posiada on te same podstawowe właściwości chemiczne i fizyczne i nie różni się pod względem końcowego zastosowania.

2. Produkt podobny

(18) Dochodzenie wykazało, że krzemomangan produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy, krzemomangan produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL, Kazachstanu i Ukrainy oraz na rynku krajowym Stanów Zjednoczonych, które posłużyły jako kraj analogiczny, oraz krzemomangan przywożony do Wspólnoty z ChRL, Kazachstanu i Ukrainy mają w zasadzie te same podstawowe cechy chemiczne i fizyczne i te same podstawowe zastosowania. Dlatego uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(19) Jeden producent eksportujący twierdził, że nieobrobiony plastycznie mangan, zgłaszany zwykle pod kodem CN 8111 00 11, nie powinien być objęty niniejszym postępowaniem. W tym względzie należy zauważyć, że, jak stwierdzono w motywie 15, produktem objętym postępowaniem nie jest nieobrobiony plastycznie mangan, lecz krzemomangan, również w postaci nieobrobionej plastycznie. Krzemomangan jest zazwyczaj zgłaszany pod kodem CN 7202 30 00, jednak w zależności od zawartości żelaza może być zgłaszany jako nieobrobiony plastycznie krzemomangan lub proszki z krzemomanganu pod kodem CN 8111 00 11.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

(20) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL i Kazachstanu wartość normalną określa się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 dla producentów spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach, gdy ci producenci eksportujący wykażą, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważają warunki gospodarki rynkowej. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria MET są podsumowane poniżej:

1) decyzje związane z działalnością rynkową podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe;

2) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;

3) brak znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;

4) prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną;

5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

(21) Początkowo z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego wystąpiły cztery grupy chińskich producentów eksportujących, które w określonym terminie wypełniły formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących. Jedną z tych grup zdecydowała jednak później, że nie będzie współpracować w dochodzeniu (jak wspomniano w motywie 11 powyżej). Dlatego uwzględniono jedynie wnioski o MET pozostałych trzech grup chińskich producentów eksportujących, wymienionych w motywie 12. Członkami wszystkich tych grup byli zarówno producenci produktu objętego dochodzeniem, jak i powiązane z nimi przedsiębiorstwa biorące udział w jego sprzedaży. Należy pamiętać, że zgodnie ze swoją konsekwentną praktyką Komisja bada, czy grupa powiązanych ze sobą przedsiębiorstw spełnia warunki przyznania MET jako całość.

(22) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące z Kazachstanu wystąpił z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i w określonym terminie wypełnił formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących.

(23) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja zebrała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne, oraz sprawdziła wszystkie dane podane we wniosku o MET na terenie odnośnych przedsiębiorstw.

1.1. Ustalenia dotyczące MET w odniesieniu do producentów eksportujących w ChRL

- (24) Dochodzenie ujawniło, że MET nie może być przyznane żadnemu z chińskich producentów eksportujących wymienionych w motywie 12, ponieważ żadna z grup nie spełnia kryterium 1 określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a ponadto jedna z nich nie spełniała kryterium 2, a inna – kryterium 3. Ponadto w odniesieniu do grupy, która nie spełniała kryteriów 1 i 2, istniały również poważne wątpliwości co do kryterium 3, a poza tym nie przedstawiła ona kompletnego zestawu formularzy wniosków o MET ani odpowiedzi na kwestionariusze powiązanych z nią przedsiębiorstw biorących udział w produkcji i/lub sprzedaży produktu objętego dochodzeniem.
- (25) Żadna z wymienionych chińskich grup przedsiębiorstw nie udowodniła, że spełnia kryterium 1. Stwierdzono, że ostatecznym właścicielem wszystkich przedsiębiorstw jest państwo, żadne z nich nie przedstawiło też wystarczających dowodów świadczących o tym, że wątpliwości co do znacznej ingerencji państwa w zarządzanie nimi są nieuzasadnione. W związku z tym wykluczenie znacznego zakresu kontroli i ingerencji państwa w tych przedsiębiorstwach było niemożliwe.
- (26) W przypadku jednej z grup przedsiębiorstw ustalono, że oprócz tego, iż nie spełnia ona kryterium 1, nie może ona także udowodnić braku znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej (kryterium 3) ze względu na pewne niespłacone korzyści finansowe w postaci pożyczki uzyskanej od państwowego przedsiębiorstwa macierzystego.
- (27) W wypadku innej grupy przedsiębiorstw stwierdzono ponadto, że nie tylko nie spełnia ona kryterium 1, ale także nie może udowodnić braku zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności w związku z prowadzeniem w okresie objętym dochodzeniem handlu barterowego. Grupa nie zdołała również udowodnić, że księgi rachunkowe kilku jej zweryfikowanych członków są niezależnie kontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, ponieważ solidne, podstawowe zasady księgowości, w szczególności w odniesieniu do amortyzacji nieruchomości, zostały uchylone przez przedsiębiorstwo macierzyste, a naruszenie to zostało zaakceptowane przez audytorów we wspomnianych przedsiębiorstwach.
- (28) Ponadto co najmniej jedno przedsiębiorstwo należące do tej grupy, które najprawdopodobniej brało udział w obrocie handlowym produktem objętym postępowaniem, nie złożyło wniosku o MET, ani nie przesłało

odpowiedzi na kwestionariusz, stawiając pod znakiem zapytania rzetelność przedłożonych informacji.

- (29) Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie uwag w odniesieniu do powyższych ustaleń. Komentarze otrzymane od dwóch chińskich grup producentów eksportujących nie zawierały żadnych nowych faktów, które mogłyby zmienić ustalenia dotyczące możliwości przyznania MET.
- (30) Jak wynika z powyższych faktów, żadna z chińskich grup producentów nie wykazała, że spełnia wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a zatem żadnej nie można przyznać MET.

1.2. Ustalenia dotyczące MET w odniesieniu do jednego producenta eksportującego w Kazachstanie

- (31) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące w Kazachstanie wykazało, że spełnia wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, i w związku z tym przyznano mu MET. Producent eksportujący i przemysł wspólnotowy (patrz: motyw 91) mieli możliwość przedstawienia uwag dotyczących ustaleń związanych z MET. Komentarze otrzymane od przemysłu wspólnotowego nie zawierały żadnych nowych faktów, które mogłyby zmienić ustalenia dotyczące możliwości przyznania MET.

2. Traktowanie indywidualne („IT”)

- (32) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (33) W przypadku ChRL wszyscy producenci eksportujący, którzy zwrócili się o MET, wystąpili także o IT, na wypadek gdyby okazało się, że nie spełniają kryteriów MET.
- (34) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że żadna z objętych dochodzeniem grup przedsiębiorstw nie udowodniła, że łącznie spełnia wszystkie kryteria wymagane do przyznania IT, jak określono w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ustalono mianowicie, że przedsiębiorstwa nie spełniają kryterium ustanowionego w art. 9 ust. 5 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym większość udziałów należy do osób prywatnych, ponieważ, jak opisano to w motywie 25, stwierdzono, że ostatecznym właścicielem wszystkich przedsiębiorstw jest państwo. Z tego względu ich wnioski musiały zostać odrzucone.

3. Wartość normalna

3.1. Metodyka ogólna

(i) Reprezentatywność globalna

- (35) Określając wartość normalną, Komisja ustaliła najpierw, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy w przypadku każdego objętego dochodzeniem producenta eksportującego z Kazachstanu i Ukrainy sprzedaż krajowa niezależnym odbiorcom produktu objętego postępowaniem była reprezentatywna, to znaczy, czy całkowita wielkość sprzedaży wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty.

(ii) Porównanie typów produktów

- (36) Następnie Komisja ustaliła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez producentów eksportujących odnotowujących reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(iii) Reprezentatywność typu produktu

- (37) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na rynkach krajowych i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem produktu sprzedawanym na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową sprzedaż danego typu produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu produktu klientom niezależnym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty porównywalnego typu produktu.

(iv) Test zwykłego obrotu handlowego

- (38) Komisja zbadała następnie, czy w przypadku każdego producenta eksportującego w Kazachstanie i na Ukrainie sprzedaż krajową każdego typu produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, można było uznać za przeprowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie, jaka część sprzedaży w OD każdego wywożonego typu produktu niezależnym klientom na rynku krajowym była przeprowadzana z zyskiem.

(39) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się co najmniej po kosztach jednostkowych, a średnia ważona cena sprzedaży była równa lub wyższa od średniego ważonego kosztu produkcji, wartość normalną dla danego typu produktu obliczano jako średnią ważoną wszystkich cen sprzedaży krajowej danego typu produktu.

(40) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła najwyżej 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego typu lub średnia ważona ceny dla tego typu była niższa od kosztu produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu.

(41) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek typu produktu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu, uznano, że ten konkretny typ produktu był sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.

(42) W każdym przypadku gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła skonstruowaną wartość normalną w opisanym poniżej sposób.

(43) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do ponoszonych przez każdego z eksporterów kosztów wytwarzania wywożonych typów produktów (w razie potrzeby odpowiednio skorygowanych) odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży oraz kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) i odpowiedniej marży zysku.

(44) We wszystkich przypadkach SG&A i zysk ustalono zgodnie z metodami wskazanymi w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z objętych postępowaniem producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.

3.2. Kraj analogiczny

- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w gospodarkach będących w okresie transformacji wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w kraju trzecim o gospodarce rynkowej („kraj analogiczny”) lub na podstawie ceny sprzedaży z takiego kraju trzeciego do innych krajów lub, jeśli zastosowanie powyższych metod jest niemożliwe, na jakiegokolwiek innej uzasadnionej podstawie.
- (46) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać Brazylię jako właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie. Żadna z zainteresowanych stron nie sprzeciwiła się tej propozycji.
- (47) Komisja starała się nawiązać współpracę z producentami w Brazylii, a następnie również w innych potencjalnie analogicznych krajach, takich jak Indie, Japonia, Norwegia, Republika Południowej Afryki i USA. Współpracę zaoferowali jednak tylko producenci z Norwegii i USA. Na podstawie informacji otrzymanych od trzech norweskich przedsiębiorstw stwierdzono, że krajowy rynek krzemomanganu w Norwegii jest bardzo mały. W związku z tym stwierdzono, że rynek norweski nie jest wystarczająco reprezentatywny dla ustalenia wartości normalnej w przypadku ChRL i Kazachstanu.
- (48) Do jedyne go znanego producenta z USA wysłano kwestionariusz, a dane zawarte w nadesłanej odpowiedzi zweryfikowano na miejscu. Stwierdzono, że w porównaniu z wielkością eksportu produktu objętego postępowaniem z Chin i Kazachstanu do Wspólnoty wielkość krajowej sprzedaży dokonywanej przez wspomnianego producenta z USA jest znaczna i wystarczająco reprezentatywna. Ponadto rynek USA można uznać za otwarty, zważywszy że poziom ceł przywózowych jest niski (cło MFN wynosi 3,9 % ceny FOB). W toku dochodzenia stwierdzono, że przywóz krzemomanganu na rynek USA był znaczny. W związku z tym stwierdzono, że rynek USA jest konkurencyjny i wystarczająco reprezentatywny dla potrzeb ustalenia wartości normalnej w przypadku ChRL i Kazachstanu.
- (49) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag w tej sprawie; trzy zainteresowane strony nadesłały komentarze, w których przedstawiły zastrzeżenia co do wyboru USA jako kraju analogicznego. Jedna chińska grupa producentów eksportujących stwierdziła, że konkurencja na rynku USA jest niewystarczająca, ponieważ (i) producent współpracujący jest jedynym producentem na rynku krajowym; oraz (ii) wielkość przywozu na rynek USA jest rzekomo ograniczona ze względu na środki antydumpingowe nałożone w Stanach Zjednoczonych na przywóz krzemomanganu z głównych krajów produkujących go na świecie. Po drugie, grupa stwierdziła, że fakt, iż współpracujący producent z USA jest powiązany z jednym z producentów, którzy złożyli skargę, podaje w wątpliwość rzetelność i reprezentatywność przedłożonych przez niego informacji o kosztach i cenach. Po trzecie, twierdzono, że należy wziąć pod uwagę fakt, iż dostęp do surowców w USA jest rzekomo inny niż w ChRL, ponieważ w przeciwieństwie do ChRL, w USA nie jest dostępna miejscowa ruda manganu, będąca głównym surowcem. Po czwarte, twierdzono, że bardziej odpowiednim krajem analogicznym byłoby państwo o poziomie rozwoju bardziej zbliżonym do ChRL niż USA.
- (50) Chiński producent eksportujący argumentował, że bardziej odpowiednim krajem byłyby Indie lub, w dalszej kolejności – Ukraina, głównie ze względu na to, iż konkurencja i warunki rynkowe w tych krajach są bardziej zbliżone do sytuacji w ChRL. Jako trzecią opcję zaproponowano, aby wartość normalną dla ChRL ustalić na podstawie danych przesłanych przez tych chińskich producentów, którzy kwalifikują się do MET. Stwierdzono również, że w ostateczności, w razie utrzymania USA jako kraju analogicznego, należy skorygować wartość normalną, uwzględniając różnice w dostępie do surowców i w kosztach produkcji, spowodowane wyższymi kosztami pracy i kosztami związanymi ze środowiskiem w USA.
- (51) Komentarze nadesłane przez dwie pozostałe zainteresowane strony nie dodały żadnych nowych informacji do powyższej opinii przedstawionej przez chińskiego producenta eksportującego.
- (52) Jeżeli chodzi o Indie, Komisja próbowała nawiązać współpracę z kilkoma indyjskimi producentami, ale pomimo początkowych pozytywnych reakcji, ostatecznie nawiązanie współpracy nie powiodło się. W związku z tym Indie nie mogły posłużyć jako kraj analogiczny. Co się tyczy Ukrainy, w toku dochodzenia dotyczącego tego kraju stwierdzono wysoki poziom dumpingu (motyw 87). Zgodnie z utrwaloną praktyką, kraju prowadzącego dumping nie traktuje się jako kraju analogicznego. Odnośnie do trzeciej propozycji – aby wartość normalną dla ChRL ustalić na podstawie danych przesłanych przez tych chińskich producentów, którzy kwalifikują się do MET – wystarczy przypomnieć, że art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wyraźnie nakazuje zastosowanie „kraju trzeciego o gospodarce rynkowej”; ponadto stwierdzono, że żaden z współpracujących chińskich producentów nie kwalifikuje się do MET.

- (53) Ponadto, co się tyczy konkretnych zarzutów dotyczących słuszności wyboru USA jako kraju analogicznego, należy zaznaczyć, iż: po pierwsze, jeżeli chodzi o rzekomy brak konkurencji na rynku lokalnym, jak już wspomniano w motywie 48, w toku dochodzenia udowodniono, że chociaż współpracujący producent z USA jest jedynym producentem lokalnym, to przywóz krzemomanganu do tego kraju jest znaczny. Przywóz w OD wielokrotnie przewyższał wielkość sprzedaży krajowej współpracującego producenta z USA. W związku z tym należy również zauważyć, że istnienie środków ochrony rynku w odniesieniu do omawianego produktu nie wyklucza wyboru danego kraju jako kraju analogicznego, ponieważ celem środków antidumpingowych jest przywrócenie uczciwej konkurencji na tym rynku.
- (54) Zarzut dotyczący rzetelności przedstawionych danych, na które rzekomo mógłby mieć wpływ fakt, że amerykańskie przedsiębiorstwo współpracujące i producent europejski są powiązane, nie znalazł potwierdzenia w ustaleniach dochodzenia. Nie stwierdzono żadnych dowodów na to, że fakt powiązania wpływa zniekształcająco na ceny, koszty produkcji lub rentowność producenta ze Stanów Zjednoczonych, a Komisja jest przekonana o dokładności i rzetelności informacji przekazanych do celów niniejszego dochodzenia.
- (55) Wreszcie rozpatrzono również argumenty dotyczące dostępu do surowców i różnicy kosztów. Cenę głównego surowca (rudy manganu) stosowanego do produkcji krzemomanganu przez współpracujące przedsiębiorstwo z USA porównano z ceną rudy manganu płaconą przez chińskie przedsiębiorstwa, nie stwierdzając między nimi poważnych różnic. Ponadto należy przypomnieć, że chińscy producenci współpracujący również pokrywali część swojego zapotrzebowania na rudę manganu dzięki przywozowi. W związku z tym wspomniany argument i wniosek dotyczący korekty zostały odrzucone.
- (56) Co się tyczy innych przytoczonych czynników, takich jak poziom rozwoju gospodarczego lub koszty pracy i koszty związane ze środowiskiem, zainteresowana strona nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia swojego wniosku, w związku z tym stwierdzono, że czynniki te nie są istotne dla stwierdzenia, czy USA jest odpowiednim krajem analogicznym, ani nie uzasadniają korekty wartości normalnej. Należy również zauważyć, że kosztów i cen nie uznaje się zazwyczaj za dobrą podstawę do określenia wartości normalnej w krajach, których dotyczy art. 2 ust. 7 rozporządzenia

podstawowego, ponieważ porównanie takie jest sprzeczne z celem zastosowania metod opisanych w art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia.

- (57) W związku z tym stwierdza się, że USA jest odpowiednim krajem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3. Chińska Republika Ludowa

- (58) W związku z wyborem USA jako kraju analogicznego i zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla chińskich producentów eksportujących, z których żadnemu nie przyznano MET, określono na podstawie zweryfikowanych informacji przekazanych przez jedynego współpracującego producenta w USA.
- (59) W odniesieniu do współpracującego producenta w kraju analogicznym zastosowano ogólną metodykę opisaną w motywach 35–44. Ponieważ sprzedaż krajowa krzemomanganu przez współpracującego producenta z USA nie była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym w OD, wartość normalną skonstruowano na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Marżę zysku zastosowaną do skonstruowania wartości normalnej obliczono na mocy art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego na podstawie marży zysku, która ma zastosowanie do tej samej ogólnej kategorii produktów producenta w USA. Zastosowano koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne poniesione przez współpracującego producenta z USA w związku z ogółem sprzedaży krajowej w OD.

3.4. Kazachstan

- (60) Ogólną metodykę opisaną w motywach 35–44 zastosowano do jedynego producenta eksportującego w Kazachstanie, któremu przyznano MET. W związku z tym, że sprzedaż krajowa była ograniczona, wartość normalną skonstruowano na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym stwierdzono, że sprzedaż krajowa produktu podobnego przez Kazachstan nie była reprezentatywna oraz że sprzedaż krajowa tej samej ogólnej kategorii produktów, dokonywana przez wspomnianego producenta, nie odbywała się w zwykłym obrocie handlowym. Dlatego kwoty kosztów SG&A i zysku zastosowane do skonstruowania wartości normalnej opierały się początkowo, na mocy art. 2 ust. 6, na średniej ważonej tych kwot, jakie uzyskali współpracujący producenci z Ukrainy, prowadząc

krajową sprzedaż produktu podobnego. Po ostatecznym ujawnieniu faktów producent eksportujący argumentował, że metodyka zastosowana do obliczenia kosztów SG&A i zysku nie była odpowiednia, ponieważ stwierdzono znaczny zakres dumpingu prowadzonego przez współpracujących producentów eksportujących na Ukrainie. Producent eksportujący z Kazachstanu stwierdził, że alternatywą może być zastosowanie kwot kosztów SG&A i zysku określonych w kraju analogicznym. Po otrzymaniu tych uwag stwierdzono, że w tych warunkach zastosowanie zysków producentów z Ukrainy rzeczywiście nie byłoby odpowiednie. Wobec tego na mocy art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego ponownie zbadano, na jakiej podstawie określić kwotę kosztów SG&A i zysku. W związku z tym zbadano, czy do określenia odpowiedniej kwoty możliwe byłoby zastosowanie jakichkolwiek danych przedsiębiorstwa dotyczących kosztów SG&A i zysków związanych z krzemomanganem. Ponieważ stwierdzono, że przedsiębiorstwo działa w warunkach rynkowych, oraz aby jak najdokładniej odzwierciedlić prawdopodobną sytuację kazachstańskiego przedsiębiorstwa na rynku, zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego należy zastosować średnią ważoną kosztów SG&A i zysku z krajowej sprzedaży krzemomanganu niepowiązanym klientom. W związku z tym należy zauważyć, że koszty SG&A i zysk uzyskany ze sprzedaży krajowej klientom niepowiązanym i powiązanym były prawie identyczne, co świadczy o tym, że fakt istnienia powiązań nie ma wpływu ani na koszty SG&A, ani na zysk ze sprzedaży krajowej klientom powiązanym. Ponadto stwierdzono, że sprzedaż krajową prowadzono w zwykłym obrocie handlowym i na dość znacznym poziomie (2,8 % wielkości wywozu krzemomanganu do Wspólnoty). Ponieważ zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego preferuje się stosowanie własnych kosztów SG&A przedsiębiorstwa i zysku ze sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym, wniosek, aby skorzystać z danych uzyskanych od producenta w kraju analogicznym, został odrzucony.

3.5. Ukraina

- (61) W odniesieniu do trzech producentów eksportujących na Ukrainie zastosowano ogólną metodykę opisaną w motywach 35–44. W wypadku większości sprzedaży wartość normalna musiała zostać skonstruowana, ponieważ wystarczające dane dotyczące sprzedaży krajowej porównywalnego produktu nie były dostępne. Na mocy art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, zastosowane przy konstruowaniu wartości normalnej, opierały się na rzeczywistych danych przedsiębiorstw dotyczących produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów.

4. Cena eksportowa

- (62) Producenci eksportujący dokonywali sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio niezależnym klientom lub poprzez powiązane lub niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe spoza Wspólnoty.
- (63) W przypadku gdy sprzedaż eksportowa do Wspólnoty była dokonywana bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie lub za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych zlokalizowanych poza Wspólnotą, ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (64) W wypadku sprzedaży do Wspólnoty za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę w kraju trzecim ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie ceny, po której powiązane przedsiębiorstwa handlowe po raz pierwszy odsprzedały produkty niezależnym klientom we Wspólnocie.

4.1. Chińska Republika Ludowa

- (65) Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET/IT, danych dotyczących prowadzonej przez nich sprzedaży eksportowej nie wykorzystano do ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu, lecz tylko do obliczenia cła ogólnokrajowego, jak opisano poniżej w motywie 79.

- (66) Cała sprzedaż eksportowa do Wspólnoty wszystkich trzech współpracujących grup producentów eksportujących z ChRL była kierowana bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie. W związku z tym ceny eksportowe ustalono na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych.

4.2. Kazachstan

- (67) Jedyne współpracujący producent eksportujący dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w kraju trzecim. Cenę eksportową tego przedsiębiorstwa ustalono na podstawie cen odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, stosowanych przez to przedsiębiorstwo handlowe.

4.3. Ukraina

- (68) Dwóch producentów eksportujących z Ukrainy prowadziło wywóz do Wspólnoty wyłącznie za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych zlokalizowanych w kraju trzecim poza Wspólnotą, a trzeci ukraiński producent eksportujący sprzedawał pewną część produktu objętego postępowaniem, przeznaczoną na wywóz do Wspólnoty, niezależnemu przedsiębiorstwu handlowemu na Ukrainie. W obu przypadkach cenę eksportową ustalono na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt sprzedawany przedsiębiorstwu handlowemu na wywóz do Wspólnoty.
- (69) Pewna część sprzedaży trzeciego producenta eksportującego była prowadzona za pośrednictwem łańcucha powiązanych przedsiębiorstw, a ostatecznie – przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe w kraju trzecim. W tych przypadkach cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie ceny odsprzedaży niezależnym klientom we Wspólnocie, stosowanej przez to powiązane przedsiębiorstwo handlowe.
- #### 5. Porównanie
- (70) Wartość normalna i ceny eksportowe zostały porównane na podstawie formuły *ex-works* i na tym samym poziomie handlu. W celu zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a cenami eksportowymi uwzględniono, w postaci dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Na tej podstawie, w przypadku wszystkich kazachstańskich i ukraińskich producentów eksportujących objętych dochodzeniem, tam gdzie miało to zastosowanie i było uzasadnione, uwzględniono różnice w poziomie handlu, kosztach transportu, ubezpieczenia, kosztach przeladunku, załadunku, kosztach dodatkowych, kosztach pakowania, kredytu i kosztach związanych ze sprzedażą (gwarancji/rękojmi).
- (72) W kosztach SG&A zastosowanych w celu skonstruowania wartości normalnej dla kazachstańskiego producenta eksportującego uwzględniono, zgodnie z metodyką opisaną w motywie 60, koszty przewozu na terenie kraju i koszty ubezpieczenia. W związku z tym, choć w tej sprawie nie złożono wniosku, przeprowadzono z urzędu korektę wartości normalnej na mocy art. 2 ust. 10 lit. e), aby zredukować SG&A o kwotę kosztów poniesionych w związku z przewozem na terenie kraju i z ubezpieczeniem.
- (73) Jedyne współpracujący producent eksportujący w Kazachstanie, Kazchrome, oświadczył, że wraz z powiązanym z nim przedsiębiorstwem handlowym zlokalizowanym w Szwajcarii, ENRC, tworzy on „jeden podmiot gospodarczy”. W związku z tym stwierdził on, że cenę eksportową należy ustalić w oparciu o cenę sprzedaży przedsiębiorstwa handlowego, jednak dokonanie korekty o koszty transportu, wydatki SG&A i zysk przedsiębiorstwa handlowego nie jest konieczne.
- (74) Twierdzenie to zostało należycie zbadane. Stwierdzono, że ENRC i Kazchrome, choć są powiązanymi stronami, stanowią oddzielne podmioty prawne. Ponadto wspomniane podmioty działały na zasadzie powiązania między nabywcą a sprzedawcą. W związku z tym stwierdzono, że w przepływach związanych ze sprzedażą prowadzoną przez Kazchrome do Wspólnoty funkcja ENRC była zbliżona do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Stwierdzono też, że choć Kazchrome dokonywał sprzedaży do Wspólnoty wyłącznie za pośrednictwem ENRC, to przedsiębiorstwo to nie brało udziału w łańcuchu sprzedaży krajowej Kazchromu. Ponadto stwierdzono, że aby porównanie ceny eksportowej i wartości normalnej na poziomie ceny *ex-works* było rzetelne, dostosowanie ceny eksportowej powinno również obejmować koszty transportu od momentu opuszczenia fabryki i uwzględniać różnicowane warunki sprzedaży.
- (75) W związku z tym twierdzenie zostało odrzucone, a cena eksportowa została skorygowana o prowizję zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego i o koszty transportu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego. Poziom prowizji obliczono na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie tego rodzaju funkcji. W związku z tym, obliczając prowizję, uwzględniono koszty SG&A poniesione przez ENRC w celu sprzedaży produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez Kazchrome, a także marżę zysku ENRC, w tym przypadku opierającą się na marży, o której poinformował niepowiązany importer współpracujący w dochodzeniu.
- (76) W przypadku ukraińskiego producenta, który w ostatecznym rozrachunku dokonywał sprzedaży za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w kraju trzecim (patrz: motyw 69), dokonano korekty ceny eksportowej o prowizję, zgodnie z art. 2 ust. 10 pkt (i) rozporządzenia podstawowego w przypadkach, gdy sprzedaży dokonano przez to powiązane przedsiębiorstwo handlowe, gdyż spełniało ono funkcję zbliżoną do przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Stwierdzono, że zainteresowane przedsiębiorstwo, NFP, i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe, Steelex SA, są oddzielnymi podmiotami prawnymi, które bezpośrednio lub pośrednio działają na zasadzie powiązania między nabywcą a sprzedawcą. Ponadto

za sprzedaż eksportową do Wspólnoty za pośrednictwem Steelex SA płacono prowizję. Instytucje wspólnotowe obliczyły poziom prowizji na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie tego rodzaju funkcji. W związku z tym w obliczeniach uwzględniono koszty SG&A poniesione przez Steelex SA w celu sprzedaży produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez NFP, a także marżę zysku, o której poinformował niepowiązany importer współpracujący w dochodzeniu. Ponadto NFP dokonywał części sprzedaży do Wspólnoty, prowadzonej przez Steelex SA, za pośrednictwem niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zlokalizowanego w kraju trzecim. Uznano, że w przypadku takiej sprzedaży należy uwzględnić nie tylko prowizję dla Steelex SA, ale również dokonać korekty o prowizję dla niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ funkcja tego przedsiębiorstwa była również zbliżona do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Prowizję ustalono obliczając związany z nią narzut na cenę omawianej sprzedaży.

- (77) Jeden ukraiński producent eksportujący domagał się dostosowania z tytułu przeliczania walut zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten uzasadnił on wahaniem między kursami wymiany walut w dniu wystawienia faktury i w dniu zapłaty. Należy w związku z tym podkreślić, że zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego datą sprzedaży jest data wystawienia faktury, dlatego należy stosować kurs wymiany walut, który obowiązywał w dniu sprzedaży. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.

6. Marginesy dumpingu

6.1. Chińska Republika Ludowa

- (78) Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET ani IT, dla całej ChRL obliczono ogólnokrajowy margines dumpingu, stosując współczynnik korygujący do wartości cif każdej grupy eksporterów, tzn. podmiotów współpracujących i niewspółpracujących.
- (79) W tym celu zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu obliczono najpierw dla współpracujących producentów eksportujących z Chin, na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych typów produktu w kraju analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów, ustaloną jak wyżej.
- (80) Należy zauważyć, że przywóz z ChRL obejmował zarówno krzemomangan o zwykłej zawartości węgla, jak i krzemomangan o niskiej zawartości węgla. Jednak producent współpracujący w kraju analogicznym produkował wyłącznie krzemomangan o zwykłej zawartości węgla. W związku z tym w porównaniu skorzystano

wyłącznie z danych dotyczących tego popularnego typu produktu.

- (81) Następnie margines dumpingu określono dla wszystkich niewspółpracujących producentów eksportujących na podstawie dostępnych danych, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (82) W celu ustalenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących najpierw określono poziom braku współpracy. W tym celu dane dotyczące wielkości wywozu do Wspólnoty, przekazane przez współpracujących producentów eksportujących z Chin, porównano z ogólną wielkością przywozu pochodzącego z ChRL, odnotowaną w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu. Porównanie wykazało, że poziom współpracy był niski, ponieważ wywóz dokonywany przez producentów współpracujących stanowił mniej niż 29 % całkowitego przywozu z ChRL do Wspólnoty w OD.
- (83) W związku z tym poziom dumpingu w odniesieniu do wielkości wywozu niewspółpracujących chińskich producentów eksportujących określono na podstawie najwyższego marginesu dumpingu ustanowionego dla współpracujących producentów eksportujących i dla krzemomanganu o zwykłej zawartości węgla. Podejście to uznano za odpowiednie, ponieważ nic nie wskazywało na to, że któryś z niewspółpracujących producentów stosował dumping na poziomie niższym niż współpracujący producenci eksportujący. W związku z tym obliczono średni ogólnokrajowy margines dumpingu, wykorzystując jako czynnik ważenia wartość cif każdej grupy eksporterów, tzn. eksporterów współpracujących i niewspółpracujących. W związku z powyższym ogólnokrajowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem wynosi 60,1 %.

6.2. Kazachstan

- (84) Na podstawie skargi i informacji udostępnionych przez producentów eksportujących, którzy się zgłosili, oraz innych danych statystycznych, stwierdzono, że OJSC Kazchrome jest jedynym kazachstańskim producentem eksportującym krzemomanganu. Ze względu na brak dowodów na to, aby producenci eksportujący celowo nie współpracowali, uznano, że rezydualny margines dumpingu powinien być równy marginesowi określonymu dla OJSC Kazchrome.
- (85) Marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

— OJSC Kazchrome: 6,5 %,

— wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 6,5 %.

6.3. *Ukraina*

- (86) Na podstawie skargi i informacji udostępnionych przez producentów eksportujących, którzy się zgłosili, oraz innych danych statystycznych, stwierdzono, że w przypadku Ukrainy poziom współpracy wynosił powyżej 80 %. W związku z tym uznano, że należy ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustanowionego dla współpracującego producenta eksportującego w kraju, którego dotyczy postępowanie.
- (87) W związku z powyższym marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem są następujące:
- PJSC Nikopol Ferroalloys Plant: 39,1 %,
 - JSC Stakhanov Ferroalloys Plant: 53,4 %,
 - OJSC Zaporozhye Ferroalloys Plant: 56,7 %,
 - wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 56,7 %.

D. SZKODA

1. Informacje ogólne

- (88) W 1998 nałożono środki antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z ChRL i Ukrainy (rozporządzenie (WE) nr 495/98⁽¹⁾). Środki te wygasły na początku marca 2003 r. W związku z powyższym na początku badanego okresu obowiązywały środki w zakresie przywozu z dwóch krajów objętych postępowaniem. Fakt ten wzięto pod uwagę w trakcie przeprowadzania analizy szkody. Zgodnie z motywem 118 poniżej, ocena rentowności jasno wskazuje, iż zniesienie środków antydumpingowych w marcu 2003 r. nie miało znaczącego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego w następnym okresie. W związku z powyższym stwierdzono, wbrew twierdzeniom niektórych zainteresowanych stron, iż rok 2002 może być uznany za podstawę do obliczenia wskaźników wspomnianych w motywach od 93 do 141.
- (89) Krzemomangan jest kluczowym surowcem używanym do produkcji stali. Pod koniec 2003 r. i w pierwszej połowie 2004 r. na całym świecie, a szczególnie w Azji, odnotowano znaczący wzrost popytu na stal. Wzrost ten w połączeniu z brakami w produkcji krze-

momanganu w Azji spowodował wzrost światowego popytu na krzemomangan i doprowadził do niespotykanego wcześniej wzrostu cen w 2004 r. W trakcie przeprowadzania analizy szkody wzięto pod uwagę te szczególne okoliczności w celu zagwarantowania, że nie zniekształcą one obrazu szkody.

2. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (90) We Wspólnocie produkt podobny wytwarza pięciu producentów. Dlatego też uważa się, że produkcja tych pięciu producentów wspólnotowych stanowi produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (91) Z tych pięciu producentów czterech, należących do stowarzyszenia skarżącego, deklarowało zainteresowanie współpracą w postępowaniu w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i podczas dochodzenia współpracowało w sposób właściwy. Stwierdzono, że ci czterej producenci stanowią większą część, w tym wypadku około 88 %, całkowitej wspólnotowej produkcji produktu podobnego. Dlatego też wymienionych czterech producentów wspólnotowych stanowi przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni dalej zwani „przemysłem wspólnotowym”. Pozostały producent wspólnotowy będzie dalej zwany „pozostałym producentem wspólnotowym”. Producent ten nie wyraził sprzeciwu wobec skargi.

3. Konsumpcja wspólnotowa

- (92) Konsumpcję we Wspólnocie określono na podstawie wielkości własnej produkcji przemysłu wspólnotowego, biorąc pod uwagę zmiany w poziomie zapasów, dane dotyczące wielkości przywozu i wywozu dla rynku wspólnotowego uzyskane od Eurostatu oraz, odnośnie do pozostałego producenta wspólnotowego, w oparciu o szacunki dokonane przez producentów wspólnotowych.
- (93) W OD rynek wspólnotowy produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego był o około 9 % większy niż w 2002 r., tzn. wynosił około 914 000 ton. W badanym okresie konsumpcja wzrosła, osiągając szczyt w 2004 r., i znalazła się na poziomie wyższym o 14 % niż w roku 2002, spadła jednak w dwóch kolejnych latach.

	2002	2003	2004	2005	OD
Łączna konsumpcja WE (w tonach)	835 419	882 607	953 692	921 654	914 240
Indeks (2002 = 100)	100	106	114	110	109

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 3.3.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 154/2003 (Dz.U. L 25 z 30.1.2003, str. 25).

4. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

a) Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

- (94) Komisja rozważyła, czy przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, powinien zostać oceniony w sposób łączny, na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (95) Margines dumpingu ustalony dla wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, przekraczał poziom *de minimis*, wielkość przywozu nie była nieznaczna, a ocena łączna mogła zostać uznana za właściwą z uwagi na warunki konkurencji między produktami przywożonymi z krajów, których dotyczy podsumowanie i wspólnotowym produktem podobnym. Dowodem na podobieństwo warunków konkurencji był fakt, że produkt objęty postępowaniem przywożony z krajów, których dotyczy postępowanie oraz produkt podobny wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym, były do siebie zbliżone, a ich dystrybucja odbywała się tymi samymi kanałami handlowymi. Co więcej, wielkość przywozu była znacząca i miała duży udział w rynku. Jednakże zgodnie z motywem 104, zważywszy na brak podcięcia cenowego przez przywóz z Ukrainy, uważa się, że skutki przywozu z Ukrainy powinny być ocenione osobno.
- (96) Producent eksportujący z Kazachstanu utrzymywał, że Kazachstan nie powinien być brany pod uwagę razem z ChRL przy ocenianiu szkody, w związku z jego całkowicie odmiennym zachowaniem rynkowym. Producent eksportujący utrzymywał między innymi, że zmiany wielkości przywozu z Kazachstanu, jego wartości i udziału w rynku Wspólnoty były inne niż

w przypadku pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie, oraz że istniała różnica w koszyku produktów. W związku z powyższym uznaje się, że w okresie badanym miał miejsce ogólny spadek wielkości przywozu oraz udziału w rynku w przypadku Kazachstanu (ten ostatni wynosił 5,8 % w 2002 r. oraz 4,6 % w OD). Jednakże zarówno wielkość, jak i udział w rynku przywozu z Kazachstanu w badanym okresie były zasadniczo stabilne oraz plasowały się na poziomach, które nie mogą być uznane za nieznaczne. Ponadto dochodzenie wykazało, że zmiany w cenach przywozu z Kazachstanu nie są znacząco różne od zmian przywozu z pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie. W związku z powyższym, jak również zgodnie z ustaleniami motywów od 73 do 75, nie można stwierdzić, iż istnieje zasadnicza różnica w zachowaniu rynkowym pomiędzy przywozem z ChRL i z Kazachstanu, a zatem wnioszek ten należy odrzucić.

- (97) W związku z powyższym Komisja uznała, że wszystkie kryteria podane w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w przypadku ChRL i Kazachstanu. Przywóz z tych dwóch krajów, których dotyczy postępowanie, oceniono łącznie, podczas gdy przywóz z Ukrainy ocenione oddzielnie.

b) Wielkość

- (98) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL i Kazachstanu do Wspólnoty zwiększała się stale z około 48 000 ton w 2002 r. do około 162 000 ton w 2004 r., a następnie spadła do około 96 000 ton w OD. Pomiędzy 2002 r. i OD, wielkość przywozu z tych krajów wzrosła o 99 %.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z ChRL i Kazachstanu (w tonach)	48 091	66 509	162 227	142 993	95 491
Indeks (2002 = 100)	100	138	337	297	199
Udział w rynku przywozu z ChRL i Kazachstanu	5,8 %	7,5 %	17,0 %	15,5 %	10,4 %
Cena przywozu z ChRL i Kazachstanu (w EUR/t)	462	464	829	689	564
Indeks (2002 = 100)	100	101	179	149	122

- (99) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Ukrainy do Wspólnoty zmniejszyła się nieznacznie z około 154 000 ton w 2002 r. do około 138 000 ton w 2003 i 2004 r., a następnie spadła do około

180 000 ton w 2005 r. i do około 210 000 ton w OD. Pomiędzy 2002 r. a OD wielkość przywozu z tych krajów wzrosła o 36 %.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z Ukrainy (w tonach)	154 391	137 683	137 514	179 993	210 302
Indeks (2002 = 100)	100	89	89	117	136
Udział w rynku przywozu z Ukrainy	18,5 %	15,6 %	14,4 %	19,5 %	23,0 %
Cena przywozu z Ukrainy (w EUR/t)	508	490	912	602	550
Indeks (2002 = 100)	100	97	180	118	108

c) *Udział w rynku*

(100) Udział w rynku przywozu z ChRL i z Kazachstanu utrzymywał się na poziomie 5,8 % w 2002 r. Wzrósł on w 2003 r. i ponownie w 2004 r., osiągając poziom 17,0 % w 2004 r. W 2005 r. udział w rynku spadł nieznacznie do 15,5 % i zmniejszył się ponownie w OD do 10,4 %. Łącznie pomiędzy 2002 r. a OD udział w rynku wzrósł o 4,6 punktu procentowego do poziomu ponad dwukrotnie wyższego niż udział w rynku w 2002 r.

(101) Udział w rynku przywozu z Ukrainy utrzymywał się na poziomie 18,5 % w 2002 r. Spadł on w 2003 r. i ponownie w 2004 r., osiągając poziom 14,4 % w 2004 r. W 2005 r. udział w rynku wzrósł do 19,5 % i zwiększył się ponownie w OD do 23,0 %. Łącznie pomiędzy 2002 r. a OD udział w rynku wzrósł o 4,5 punktu procentowego.

d) *Ceny*

(i) *Zmiany cen*

(102) W 2004 r. ceny krzemomanganu wzrosły na całym świecie do wyjątkowych poziomów z powodu niezwykle wysokiego popytu i niskiej podaży, jak to zostało opisane w motywie 89. Fakt ten znajduje odzwierciedlenie w cenach przywozu do krajów, których dotyczy postępowanie, dla tego roku i części 2005 r. Nie wpłynęło to jednak na ceny w OD. Łącznie średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Kazachstanu wzrosła o 22 % pomiędzy 2002 r. i OD, podczas gdy średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Ukrainy wzrosła w tym samym czasie o 8 %.

(ii) *Podcięcie cenowe*

(103) Dokonano porównania cen poszczególnych modeli pomiędzy ceną producenta eksportującego a średnią ceną sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie. W tym celu porównano ceny przemysłu wspólnotowego dla klientów niepowiązanych z cenami współpracujących producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie. Tam gdzie to było konieczne,

zastosowano korekty w celu uwzględnienia różnic w poziomach handlu i jakości produktów.

(104) Porównanie wykazało, że w OD krzemomangan pochodzący z ChRL i Kazachstanu, sprzedawany we Wspólnocie, powodował podcięcie cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy o 4,5 %, a w konsekwencji o ogółem 4,5 % na podstawie średniej ważonej. Ceny przywozu z Ukrainy były na porównywalnych poziomach do tych stosowanych przez przemysł wspólnotowy (tzn. brak podcięcia).

(105) W celu zagwarantowania, że ceny przyjęte do wyliczenia podcięcia cenowego są porównywane na tym samym poziomie handlu, ceny *ex-works* stosowane przez przemysł wspólnotowy były porównywane z cenami towarów przywożonych w momencie ich wejścia na fizyczne terytorium Wspólnoty, z właściwym uwzględnieniem kosztów rozładunku i odprawy celnej. Jedna zainteresowana strona wyraziła zastrzeżenia co do metodologii zastosowanej wobec przedsiębiorstwa z Kazachstanu, twierdząc, że podstawą do obliczenia ceny przywozu powinna być cena cif w punkcie odprawy celnej w portach UE, a nie cena produktów przywożonych w momencie ich wejścia na fizyczne terytorium Wspólnoty (w tym przypadku granica lądowa na Litwie). Nie przedstawiono żadnych przekonujących argumentów, które usprawiedliwiłyby zastosowanie innej metody obliczeń w przypadku tego przedsiębiorstwa. Przeciwnie, należy zauważyć, że ceny cif przywozu z Kazachstanu w punkcie odprawy celnej obejmują znaczący udział kosztów transportu, po tym, jak towary przekroczyły granicę Wspólnoty na Litwie, oraz że porównanie ich z cenami *ex-works* przemysłu wspólnotowego byłoby dyskryminujące dla tych ostatnich, jako że ceny *ex-works* nie obejmują kosztów transportu. W związku z powyższym stwierdzono, że zastosowana metodologia jest najbardziej odpowiednia i w konsekwencji wniosek odrzucono.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

(106) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

a) *Produkcja*

- (107) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła z poziomu około 241 000 ton w 2002 r., osiągając szczyt na poziomie około 255 000 ton w 2004 r. w związku z wyjątkowo wysokim popytem, jak to zostało opisane w motywie 89, po czym spadła w 2005 r. i wzrosła nieznacznie w OD. Ogółem produkcja spadła w badanym okresie o 6 %, do około 226 000 ton w OD. Należy zauważyć, że jeden producent wspólnotowy zaprzestał produkcji krzemomanganu w 2003 r. i w znacznej części OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Produkcja (w tonach)	241 784	220 073	255 671	221 402	226 142
Indeks (2002 = 100)	100	91	106	92	94

b) *Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy*

- (108) Zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego w badanym okresie pozostawała na stałym poziomie około 325 000 ton.

	2002	2003	2004	2005	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	325 226	325 537	325 254	326 068	326 696
Indeks (2002 = 100)	100	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	74 %	68 %	79 %	68 %	69 %
Indeks (2002 = 100)	100	91	106	91	93

- (109) W 2002 r. wykorzystanie mocy wyniosło 74 %. Spadło ono do 68 % w 2003 r., po raz kolejny wzrosło do 79 % w 2004 r., a następnie znowu spadło do 69 % w OD. Odzwierciedla to zmiany w wielkościach produkcji zgodnie z motywem 107.

c) *Zapasy*

- (110) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o 45 % w 2003 r., lecz w 2004 r. powrócił prawie do tego samego poziomu, co w 2002 r. Gwałtowny spadek zapasów pod koniec 2003 r. był spowodowany reakcją na wyjątkowy wzrost popytu, o którym mowa w motywie 89. Zapasy końcowe wzrosły następnie w 2005 r. o 22 %, po czym zmniejszyły się w OD do poziomu 30 % poniżej poziomu w 2002 r. Ten ogólny spadek zapasów końcowych tłumaczy fakt, że wielkość sprzedaży w WE przemysłu wspólnotowego pozostawała ogólnie stabilna (patrz: motyw 111), pomimo spadku produkcji, jak to opisano w motywie 107.

	2002	2003	2004	2005	OD
Stan zapasów na koniec okresu (w tonach)	21 017	11 561	20 983	25 682	14 618
Indeks (2002 = 100)	100	55	100	122	70

d) *Wielkość sprzedaży*

- (111) Wielkość sprzedaży produkcji własnej przemysłu wspólnotowego niepowiązanym odbiorcom na rynku wspólnotowym w OD wynosiła około 227 000 ton, tyle samo co w 2002 r. Tym niemniej wielkość sprzedaży w 2003 i 2005 r. była odpowiednio o 6 % i 8 % niższa. W 2004 r. wielkość sprzedaży była wyższa, tj. na poziomie 104 % w porównaniu z 2002 r. i OD z powodów wymienionych w motywie 89.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży klientom w WE (w tonach)	227 571	213 778	236 494	208 687	227 690
Indeks (2002 = 100)	100	94	104	92	100

e) *Udział w rynku*

- (112) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł z 27,2 % w 2002 r. do 24,2 % w 2003 r., a następnie wzrósł do 24,8 % w 2004 r. W 2005 r. udział w rynku ponownie zmniejszył się do 22,6 %. W OD wzrósł nieznacznie do 24,9 %. W okresie badanym przemysł wspólnotowy stracił 2,3 punktów procentowych udziału w rynku.

	2002	2003	2004	2005	OD
Udział w rynku przemysłu wspólnotowego	27,2 %	24,2 %	24,8 %	22,6 %	24,9 %
Indeks (2002 = 100)	100	89	91	83	91

f) *Wzrost*

- (113) W okresie od 2002 r. do OD, kiedy konsumpcja wspólnotowa zwiększyła się o 9 punktów procentowych, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty nie zwiększyła się, a udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o 2,3 punkty procentowe. Z drugiej strony, w tym samym okresie wzrosła wielkość i udział w rynku ChRL i Ukrainy. Dlatego też uznano, że przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze wzrostu na rynku wspólnotowym.

g) *Zatrudnienie*

- (114) Poziom zatrudnienia przemysłu wspólnotowego najpierw spadł o 32 % w latach 2002–2003, zwiększył się o 27 punktów procentowych w 2004 r., po czym ponownie zmniejszył się o 13 punktów procentowych w 2005 r. oraz o dalszych 26 punktów procentowych w OD. W badanym okresie wielkość produkcji pozostawała względnie stała, wahając się pomiędzy 91 % i 106 % w porównaniu z poziomem z 2002 r. Niemniej jednak w przypadku jednego producenta, który zaprzestał produkcji krzemomanganu w OD, jak opisano w motywie 107, zmiany w wielkości produkcji w badanym okresie były bardziej widoczne, co odzwierciedlają zmiany w poziomie zatrudnienia. Ogółem zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym zmalało o 44 % między 2002 r. a OD, tzn. z około 700 do około 400 osób. Pokazuje to, że przemysł wspólnotowy poprawił od tego czasu wydajność, jako że w tym samym okresie wielkość produkcji zmniejszyła się o 6 %.

	2002	2003	2004	2005	OD
Zatrudnienie (liczba osób)	702	475	668	577	391
Indeks (2002 = 100)	100	68	95	82	56

h) *Wydajność*

- (115) Wydajność siły roboczej przemysłu wspólnotowego mierzona jako produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną w ciągu roku, zaczynając od poziomu 344 ton na pracownika, zwiększyła się w badanym okresie, z wyjątkiem 2004 r., i w OD osiągnęła poziom wyższy o 68 % w porównaniu z 2002 r. Tłumaczy to fakt, iż zatrudnienie spadło o 44 % w badanym okresie, podczas gdy produkcja zmniejszyła się jedynie o 6 %. Wzrost wydajności jest częściowo wynikiem tego, że redukcja zatrudnienia była większa wśród producentów wspólnotowych, którzy początkowo wykazywali się stosunkowo niską wydajnością.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wydajność (w tonach na pracownika)	344	463	383	384	578
Indeks (2002 = 100)	100	135	111	111	168

i) *Płace*

- (116) Średnia płaca w przeliczeniu na pracownika wzrosła o 26 % w latach 2002–2003, pozostawała na podobnym poziomie w 2004 r., po czym ponownie wzrosła w 2005 r. i w OD, osiągając poziom wyższy o 77 % w porównaniu z 2002 r. Wzrost kosztów średniej płacy jest częściowo wynikiem tego, że redukcja zatrudnienia była większa wśród producentów wspólnotowych, którzy początkowo wykazywali się niskimi średnimi płacami.

	2002	2003	2004	2005	OD
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w EUR)	17 602	22 102	21 636	22 459	31 092
Indeks (2002 = 100)	100	126	123	128	177

j) *Czynniki wpływające na ceny sprzedaży*

- (117) Ceny jednostkowe sprzedaży przemysłu wspólnotowego dla niepowiązanych odbiorców wzrosły ogółem o 14 % pomiędzy 2002 r. a OD. W 2004 r. ceny były wyjątkowo wysokie w związku z niespotykanym wysokim popytem na rynkach światowych i niską podażą, jak to opisano w motywie 89. Sytuacja ta miała również w pewnej mierze wpływ na 2005 r., kiedy to ceny powróciły do bardziej standardowych poziomów. Ostatecznie osiągnęły one jednak w OD poziom o 14 % wyższy niż w 2002 r.

	2002	2003	2004	2005	OD
Cena jednostkowa na rynku WE (w EUR/t)	521	526	928	640	593
Indeks (2002 = 100)	100	101	178	123	114

k) *Rentowność i zwrot z inwestycji*

- (118) W badanym okresie rentowność sprzedaży produktu podobnego, prowadzonej przez przemysł wspólnotowy, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, wzrosła z 0,8 % w 2002 r. do 3,1 % w 2003 r., zwiększyła się w sposób szczególny do 37,2 % w 2004 r. w związku z sytuacją opisaną w motywie 89, powróciła do 7,0 % w 2005 r. i do 2,5 % w OD. Rentowność wzrosła zatem o 1,7 punktaprocentowego pomiędzy 2002 r. i OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Rentowność sprzedaży WE niepowiązanych klientom (% sprzedaży netto)	0,8 %	3,1 %	37,2 %	7,0 %	2,5 %
	100	385	4 668	884	313
Zwrot z inwestycji (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	3,6 %	11,0 %	410,2 %	24,4 %	10,4 %
	100	303	11 252	668	284

- (119) Zwrot z inwestycji wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności. Wzrósł on z poziomu 3,6 % w 2002 r. do 11 % w 2003 r., wzrósł w stopniu wyjątkowym do 410 % w 2004 r., wrócił do poziomu 24 % w 2005 r., po czym ostatecznie osiągnął poziom 10,4 % w OD, a zatem zwiększył się o 6,8 punktów procentowych w badanym okresie.

l) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (120) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wynosiły prawie zero w 2002 r. Wzrosły do około 9 mln EUR w 2003 r., do 83 mln EUR w 2004 r., po czym wróciły do około 16 mln EUR w 2005 r. i 17 mln w OD. Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału ze strony przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	OD
Przepływy pieniężne (w EUR)	132	9 551	83 701	16 445	17 092
Indeks (2002 = 100)	100	7 214	63 220	12 421	12 910

m) Inwestycje

- (121) Roczne inwestycje przemysłu wspólnotowego w produkcję produktu podobnego wzrosły pięciokrotnie w latach 2002–2003, po czym powróciły w 2004 r. do poziomu zbliżonego do 2002 r. Inwestycje wzrosły ponownie około osiem razy w latach 2004–2005 r., po czym zmniejszyły się nieznacznie w OD. Ogółem inwestycje wzrosły o około 900 % pomiędzy 2002 r. a OD. Inwestycje przemysłu wspólnotowego są zasługą głównie jednego producenta wspólnotowego. Ustalono, że dotyczyły one konserwacji i wymiany istniejącego wyposażenia i nie miały na celu zwiększenia zdolności produkcyjnych.

	2002	2003	2004	2005	OD
Inwestycje netto (000 EUR)	1 528	8 376	2 351	17 365	15 333
Indeks (2002 = 100)	100	548	154	1 136	1 003

n) Wielkość marginesu dumpingu

- (122) Uwzględniając wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, wpływu rzeczywistej wielkości marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy nie można uznać za nieznaczny.

o) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (123) Zgodnie z motywem 88 zmiana rentowności jasno wskazuje, iż zniesienie środków antidumpingowych odnośnie do krzemomanganu w marcu 2003 r. nie miało znaczącego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego w następnym okresie.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (124) W kontekście rosnącej konsumpcji, udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmniejszył się w badanym okresie o 2,3 punktu procentowego do 24,9 %. W tym samym czasie produkcja spadła o 6 %, a wykorzystanie mocy produkcyjnych również zmniejszyło się o 5 punktów procentowych. Ponadto przemysł wspólnotowy musiał zwolnić pewną liczbę pracowników. Z drugiej strony, pewne wskaźniki szkody, takie jak rentowność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji oraz ceny sprzedaży, które wzrosły o 14 %, wskazują na tendencję pozytywną w badanym okresie. Bardziej dogłębna analiza tych danych pokazuje jednak, iż biorąc pod uwagę charakter działalności gospodarczej, marża zysku w wysokości 2,5 % nie jest uważana za wystarczającą i nie może gwarantować długookresowej kontynuacji produkcji przemysłowej. Jeśli chodzi o wzrost cen, był on wystarczający, aby pokryć wzrost cen surowców, lecz nie wystarczał na podniesienie marży zysku do trwałego poziomu. W związku z powyższym, mimo że pewne wskaźniki wskazują tendencję pozytywną, przemysł wspólnotowy nie mógł w ogóle skorzystać z całkowitego wzrostu konsumpcji na rynku wspólnotowym, co potwierdzają straty w udziale w rynku wspólnotowym, spadek produkcji i jej niska rentowność.

- (125) W związku z faktem, iż jeden producent wspólnotowy nie wytwarzał produktu podobnego nieprzerwanie w badanym okresie, zaprzestając produkcji w 2003 r. i większej części OD, jak stwierdzono w motywie 107, zbadano dokładniej wpływ tej przerwy w produkcji. Badanie wykazało, że pomimo relatywnie małej produkcji tego producenta, jego model produkcji charakteryzujący się przerwami miał ograniczony wpływ na ogólny obraz szkody i nie zwiększył wskaźników szkody do znaczącego poziomu. Potwierdza to fakt, iż wyłączenie tego producenta z badania spowodowałoby jedynie niewielkie pozytywne zmiany w wynikach. Szczególnie rentowność przemysłu wspólnotowego byłaby nadal dalece niezadowalająca, na poziomie 3,2 % w OD, podczas gdy produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych wykazywałyby nadal tendencję negatywną. Dlatego też stwierdza się, iż szkoda wyrządzona przemysłowi wspólnotowemu nie może być przypisana jedynie temu producentowi wspólnotowemu.

- (126) W świetle powyższych faktów stwierdza się, iż przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**1. Wstęp**

- (127) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (128) W okresie od 2002 r. do OD wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z ChRL i Kazachstanu wzrosła o 99 %, zaś jego udział w rynku wspólnotowym wzrósł o około 4,6 punktu procentowego. Średnia cena tego przywozu wzrosła o 22 % między 2002 r. a OD, ceny były jednak ogólnie niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego w badanym okresie. W tym samym okresie wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z Ukrainy wzrosła o 36 %, zaś jego udział w rynku wspólnotowym wzrósł o około 4,5 punktu procentowego. Średnia cena tego przywozu wzrosła o 8 % między 2002 r. a OD, ceny były jednak ogólnie na poziomie bliskim cen przemysłu wspólnotowego w badanym okresie.

- (129) Zgodnie z motywem 104 powyżej, podcięcie cenowe przywozu z ChRL i Kazachstanu wynosiło ogółem 4,5 % na podstawie średniej ważonej, podczas gdy brak było podcięcia ze strony przywozu z Ukrainy.

- (130) Biorąc pod uwagę podcięcie cen przemysłu wspólnotowego przez przywóz z ChRL i Kazachstanu, uważa się, że przywóz po cenach dumpingowych spowodował presję na obniżkę cen, uniemożliwiając przemysłowi wspólnotowemu zwiększenie cen sprzedaży do poziomu koniecznego do wypracowywania trwałego zysku. W związku z powyższym istnieje oczywisty związek przyczynowy pomiędzy tym przywozem i szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Z drugiej strony, w związku z brakiem podcięcia cenowego przywozu z Ukrainy oraz biorąc pod uwagę fakt, iż margines szkody ze strony Ukrainy jest na poziomie *de minimis* (patrz: motywy 168 i 169), uznaje się, że nie ma oczywistego związku przyczynowego pomiędzy przywozem z Ukrainy i szkodą dla przemysłu wspólnotowego.

3. Wpływ innych czynników

a) Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

- (131) Jak wynika z poniższej tabeli, wielkość sprzedaży na wywóz wzrosła o 40 % w badanym okresie. Cena jednostkowa tej sprzedaży pozostawała na relatywnie stałym poziomie, z wyjątkiem sprzedaży w 2004 r.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży eksportowej (w tonach)	12 056	16 445	10 524	9 713	7 191
Indeks (2002 = 100)	100	136	87	81	60
Cena sprzedaży eksportowej (w EUR/t)	598	522	787	592	578
Indeks (2002 = 100)	100	87	132	99	97

- (132) Należy zauważyć, iż poziom sprzedaży eksportowej nie jest znaczący w kontekście całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego i wynosi jedynie około 3–7 % całkowitej sprzedaży w badanym okresie. Dlatego też uznaje się, że działania związane z wywozem nie mogły przyczynić się w żaden sposób do istotnej szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy.

b) Przywóz z państw trzecich

- (133) Badanie przywozu z krajów trzecich oparto na danych Eurostatu. W przypadku pewnej liczby krajów możliwe było porównanie tych danych z potwierdzonymi informacjami przedstawionymi przez zainteresowane strony, co potwierdziło rzetelność danych Eurostatu.
- (134) Całkowity przywóz z krajów trzecich, innych niż kraje, których dotyczy postępowanie, zmalał w okresie badanym o około 6 %, tzn. z około 377 000 ton w 2002 r. do około 354 000 w OD. Odpowiadający temu udział w rynku zmniejszył się z około 45 % do około 39 %. Głównymi źródłami przywozu z innych krajów trzecich są: Norwegia, Indie i Republika Południowej Afryki.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z wszystkich pozostałych krajów trzecich (w tonach)	376 919	437 205	393 857	364 250	353 802
Indeks (2002 = 100)	100	116	104	97	94
Udział w rynku wszystkich pozostałych krajów trzecich	45,1 %	49,5 %	41,3 %	39,5 %	38,7 %
Cena produktu z wszystkich pozostałych krajów trzecich (w EUR/t)	523	528	823	691	597
Indeks (2002 = 100)	100	101	157	132	114

Źródło: Eurostat

- (135) Przywóz z Norwegii zmalał o około 11 %, zaś jego udział w rynku zmniejszył się o 4,9 punktów procentowych (OD = 21,9 %) w okresie badanym. Ogółem średnia cena przywozu z Norwegii była wyższa niż cena przemysłu wspólnotowego w całym badanym okresie. O ile cena niskowęglowego przywozu z Norwegii może do pewnego stopnia podcinać ceny przemysłu wspólnotowego, biorąc pod uwagę fakt, iż produkt o takiej jakości przedstawia jedynie niewielką część (około 5 %) całkowitej

produkcji przemysłu wspólnotowego, a także wobec braku ogólnego podcięcia oraz spadku zarówno wielkości przywozu i udziału w rynku, stwierdzono, że przywóz z Norwegii nie wpłynął na istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

Norwegia	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	224 253	213 838	178 639	200 310	200 272
Indeks (2002 = 100)	100	95	80	89	89
Udział przywozu w rynku	26,8 %	24,2 %	18,7 %	21,7 %	21,9 %
Cena przywozu (w EUR/t)	574	604	956	765	656
Indeks (2002 = 100)	100	105	167	133	114

Źródło: Eurostat

- (136) Przywóz z Indii wzrósł o około 300 %, zaś jego udział w rynku zwiększył się o 7,3 punktów procentowych (OD = 9,7 %) w badanym okresie. W tym samym czasie średnia cena przywozu z Indii była nieznacznie wyższa od ceny przemysłu wspólnotowego (tzn. brak podcięcia). W związku z brakiem podcięcia spowodowanego przez przywóz z Indii uważa się, że brak jest jednoznacznego dowodu na to, że przywóz z Indii przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

Indie	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	19 954	33 497	31 593	48 123	89 017
Indeks (2002 = 100)	100	168	158	241	446
Udział przywozu w rynku	2,4 %	3,8 %	3,3 %	5,2 %	9,7 %
Cena przywozu (w EUR/t)	479	449	804	591	521
Indeks (2002 = 100)	100	94	168	123	109

Źródło: Eurostat

- (137) Przywóz z Republiki Południowej Afryki zmalał o około 38 %, zaś jego udział w rynku zmniejszył się o 2,5 punktu procentowego (OD = 3,2 %) w badanym okresie. Średnia cena przywozu z Republiki Południowej Afryki była niższa od ceny przemysłu wspólnotowego i podobna do ceny oferowanej przez kraje, których dotyczy postępowanie. Dlatego też uznaje się, że przywóz z Republiki Południowej Afryki mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Biorąc jednak pod uwagę znaczący spadek całkowitego przywozu z Republiki Południowej Afryki i jego niewielki udział w rynku, uważa się, że nie był on wystarczający, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy a przywozem po cenach dumpingowych z ChRL i Kazachstanu.

Republika Południowej Afryki	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z RPA (w tonach)	47 808	81 330	58 753	52 640	29 531
Indeks (2002 = 100)	100	170	123	110	62
Udział w rynku przywozu z RPA	5,7 %	9,2 %	6,2 %	5,7 %	3,2 %
Cena przywozu z RPA (w EUR/t)	417	429	660	611	501
Indeks (2002 = 100)	100	103	158	147	120

Źródło: Eurostat

- (138) Przywóz z krajów trzecich, włącznie z Brazylią, zmalał o około 59 %, zaś jego udział w rynku zmniejszył się o około 6,4 punktów procentowych (OD = 3,8 %) w badanym okresie. W tym samym czasie średnia cena przywozu z krajów trzecich była wyższa od ceny przemysłu wspólnotowego (tzn. brak podcięcia). W związku z brakiem podcięcia spowodowanego przez ten przywóz uważa się, że nie przyczynił się on do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

Pozostałe kraje trzecie (w tym Brazylia)	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	84 904	108 539	124 872	63 178	34 982
Indeks (2002 = 100)	100	128	147	74	41
Udział przywozu w rynku	10,2 %	12,3 %	13,1 %	6,9 %	3,8 %
Cena przywozu (w EUR/t)	460	476	713	598	528
Indeks (2002 = 100)	100	104	155	130	115

Źródło: Eurostat

c) *Konkurencja ze strony innych producentów wspólnotowych*

- (139) Jak wskazano w motywie 91 powyżej, jeden producent wspólnotowy nie współpracował w dochodzeniu. W oparciu o informacje uzyskane w toku dochodzenia od producentów współpracujących szacuje się, że wielkość jego sprzedaży we Wspólnocie wyniosła około 30 000 ton w całym badanym okresie. Podobnie jego udział w rynku był stały w całym badanym okresie i wynosił około 3 %. Pozostały producent wspólnotowy nie uzyskał żadnej wielkości sprzedaży ani udziału w rynku kosztem przemysłu wspólnotowego. Nie były dostępne żadne informacje odnośnie do cen tego producenta wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży w WE pozostałych producentów wspólnotowych (w tonach)	30 000	30 000	30 000	30 000	30 000
Indeks (2002 = 100)	100	100	100	100	100
Udział w rynku pozostałych producentów wspólnotowych	3,6 %	3,4 %	3,1 %	3,3 %	3,3 %
Indeks (2002 = 100)	100	95	88	91	91

Źródło: Dochodzenie, skarga

- (140) Biorąc pod uwagę powyższe informacje oraz uwzględniając brak innych danych, przyjmuje się, że pozostały producent wspólnotowy nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

d) *Koszty produkcji (surowce)*

- (141) Na całkowity koszt produkcji składają się głównie surowce (około 45–55 %) oraz energia elektryczna (około 20–30 %). Bezpośrednia robocizna stanowi około 5 % kosztów. Koszt produkcji w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 12 % między 2002 r. a OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Koszt jednostkowy produkcji (w EUR/t)	517	510	583	595	578
Indeks (2002 = 100)	100	99	113	115	112

(142) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy była spowodowana wzrostem cen produkcji. Odnośnie do surowców, jako że są one zasadniczo towarami będącymi przedmiotem wymiany handlowej na całym świecie, uważa się, że wzrost cen dotknął wszystkich producentów krzemomanganu, którzy w normalnych warunkach byliby zmuszeni do generalnego podniesienia swoich cen sprzedaży. Szkoda nie była zatem wyrządzona przez ogólny wzrost cen surowców, lecz przez przywóz po cenach dumpingowych, który podcinał ceny przemysłu wspólnotowego tak, że nie był on w stanie sprzedawać swoich produktów po cenach umożliwiającym uzyskanie wystarczającej marży zysku. Odnośnie do kosztów robocizny, zgodnie z motywem 115 powyżej, dane dotyczące wydajności pokazują, że zasadniczo przemysł wspólnotowy zdołał zrekompensować wzrost cen dzięki poprawie skuteczności i wydajności. Niektóre zainteresowane strony wskazywały na wzrost cen energii elektrycznej jako główną przyczynę szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. W tym zakresie ustalono, że ceny energii elektrycznej dla odbiorców przemysłowych w krajach, w których przemysł wspólnotowy prowadzi działalność, są zgodne z cenami na pozostałych głównych rynkach światowych, w związku z czym nie mogą być one uznane za przyczynę szkody, którą przemysł wspólnotowy sam sobie wyrządził. Ceny energii elektrycznej mogły mieć pewien wpływ na ogólną wydajność, lecz tylko w przypadku producenta wspólnotowego, który doświadczył braków w zaopatrzeniu w energię w związku ze znaczącym wzrostem cen energii elektrycznej i w związku z powstałym na tym tle sporem z dostawcą energii. Można zatem stwierdzić, że zasadniczo koszty produkcji nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

e) *Szkoda powstała z własnej winy*

(143) Jako że inwestycje jednego z producentów wspólnotowych wzrosły znacząco w latach 2004–2005 r. (patrz: motyw 121), zbadano, czy przemysł wspólnotowy sam sobie wyrządził szkodę. Inwestycje miały bezpośredni wpływ na koszty produkcji, a co za tym idzie – na rentowność przemysłu wspólnotowego. Analiza wykazała jednakże, iż w związku z ograniczonym wpływem tych inwestycji na koszty produkcji, skutki dla wydajności miały charakter marginalny. Można zatem stwierdzić, że inwestycje jednego z producentów wspólnotowych mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, lecz nie w stopniu naruszającym związek przyczynowy.

f) *Tendencja spadkowa na rynku krzemomanganu spowodowana cyklem produkcyjnym stali*

(144) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że spadek popytu na stal i idący za tym spadek popytu na krze-

momangan odnotowane w drugiej połowie 2004 r. i pierwszej połowie 2005 r., które miały miejsce po niespotykanym wcześniej wzroście popytu opisanym w motywie 89, przyczyniły się do złego stanu przemysłu wspólnotowego. Dochodzenie wykazało jednakże, iż w całym badanym okresie konsumpcja we Wspólnocie wzrosła łącznie o 9 %. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(145) Zbieżność czasowa między wzrostem przywozu po cenach dumpingowych z ChRL i Kazachstanu, wzrostem udziałów w rynku oraz stwierdzonym podcięciem cenowym, z jednej strony, a wyraźnym pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego – z drugiej, prowadzi do wniosku, że przywóz po cenach dumpingowych spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(146) Poddano analizie również inne czynniki, jednak uznano, że nie odgrywały one decydującej roli w poniesionej szkodzie. Odnośnie do Ukrainy, która posiada 23 % udziałów w rynku, w związku z brakiem podjęcia cenowego, uważa się, że przywóz z tego kraju nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Przywóz z Republiki Południowej Afryki mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, mając jednak na uwadze mały udział w rynku i zmniejszającą się wielkość, nie był on wystarczający do zerwania związku przyczynowego z przywozem z ChRL i Kazachstanu. W związku z brakiem podjęcia, wielkością przywozu i tendencjami liczbowymi, brak jest również dowodu na to, że przywóz z Indii lub pozostałych krajów trzecich (włącznie z Brazylią) przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Inwestycje jednego z producentów wspólnotowych mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Niemniej jednak w związku z ograniczoną wielkością tych inwestycji nie mogły one doprowadzić do zerwania związku przyczynowego. Poza tym żaden inny czynnik, np. wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego, konkurencja ze strony pozostałego producenta wspólnotowego, wzrost kosztów produkcji lub cykl na rynku stali, nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

(147) Opierając się na powyższej analizie, w ramach której odpowiednio określono i rozdzielono wpływ wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozu po cenach dumpingowych, uznaje się, że przywóz z ChRL i Kazachstanu wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

(148) Komisja zbadała, czy pomimo wniosków dotyczących dumpingu, szkody i związku przyczynowego istniały przekonujące powody, które doprowadziłyby do uznania, że w interesie Wspólnoty leży niepodjęcie środków w tym konkretnym przypadku. W tym celu oraz zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja przeanalizowała możliwe skutki, jakie środki mogłyby wyrzucić na wszystkie zainteresowane strony, oraz możliwe konsekwencje niepodjęcia tego rodzaju środków.

1. Interes przemysłu wspólnotowego

(149) W świetle powyższych faktów możliwe jest nałożenie środków na przywóz z ChRL i Kazachstanu. Oczekuje się, że nałożenie tych środków doprowadzi do wzrostu cen krzemomanganu pochodzącego z tych krajów i da przemysłowi wspólnotowemu możliwość poprawienia swojej sytuacji poprzez podniesienie cen, a także być może poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży i udziału w rynku. W przypadku braku środków oczekuje się, że kontynuowany będzie przywóz po niskich cenach z ChRL i Kazachstanu oraz że przemysł wspólnotowy nie będzie miał możliwości poprawienia swojej sytuacji.

(150) Odnośnie do stali niskowęglowej należy zauważyć, iż reprezentuje ona tylko 5 % produkcji przemysłu wspólnotowego i jest przywożona głównie z Norwegii, a także z ChRL. O ile uważa się, że w przypadku nałożenia środków ilość obecnie napływająca z ChRL mogłaby być w jakimś stopniu zastąpiona przez przywóz z Norwegii, środki te dałyby przemysłowi wspólnotowemu możliwość zwiększenia produkcji własnej i sprzedaży stali niskowęglowej w celu zaspokojenia popytu.

2. Interes pozostałych producentów wspólnotowych

(151) Poza przemysłem wspólnotowym działalność we Wspólnocie prowadzi tylko jeden pozostały producent. W związku z niepodjęciem współpracy przez tego producenta, a zatem wobec braku dokładnych danych dotyczących jego działalności, szacuje się, na podstawie informacji uzyskanych od współpracujących producentów wspólnotowych, że produkcja wspomnianego przedsiębiorstwa odpowiada ok. 10–15 % produkcji przemysłu wspólnotowego. Jeśli zostaną wprowadzone środki antydumpingowe, w przypadku pozostałego producenta wspólnotowego można również oczekiwać podobnego pozytywnego rozwoju sytuacji, jaki opisano w motywach 149 i 150 w kontekście przemysłu wspólnotowego.

3. Interes niepowiązanych importerów we Wspólnocie

(152) Dwaj niezależni importerzy produktu objętego postępowaniem współpracowali w dochodzeniu poprzez wypełnienie i nadesłanie kwestionariuszy.

(153) Importerzy ci wyrazili obawę, iż w przypadku nałożenia środków miałyby one wpływ na całkowitą produkcję stali we Wspólnocie w związku z (i) niekorzystnym wpływem na zaopatrzenie we Wspólnocie, zważywszy na całkowitą moc produkcyjną w ramach Wspólnoty wynoszącą około jednej trzeciej wielkości konsumpcji; oraz (ii) w związku z niekorzystnym wpływem jakichkolwiek środków na koszty produkcji produktu objętego postępowaniem będącego podstawowym surowcem dla produkcji stali.

(154) Odnośnie do zaopatrzenia we Wspólnocie, prawdą jest, że konsumpcja jest około trzy razy większa niż obecne moce produkcyjne oraz że przemysł wspólnotowy dostarczał jedynie około 25 % zapotrzebowania wspólnotowego w OD. Niemniej jednak przemysł wspólnotowy wykorzystywał jedynie około 70 % mocy produkcyjnych w OD oraz około 70–80 % mocy produkcyjnych w badanym okresie. Jest on zatem w stanie znacząco zwiększyć swoją obecną produkcję. Biorąc także pod uwagę relatywnie ograniczoną wielkość przywozu, który będzie objęty środkami (o czym mowa w motywach 149 i 150 powyżej), oraz że możliwe ograniczenie przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, może być zrównoważone przez wywóz z innych krajów, uważa się, że nałożenie ceł nie miałoby żadnych znaczących skutków na dostępność dostaw dla importerów. Oprócz dostaw pochodzących od producentów wspólnotowych oraz z krajów, których dotyczy postępowanie, rynek wspólnotowy jest także zaopatrywany na poziomie prawie 40 % konsumpcji przez przywóz z innych krajów, zwłaszcza z Norwegii, Indii, Republiki Południowej Afryki oraz Brazylii. Kraje te łącznie zaopatrywały w przeszłości Wspólnotę w większe ilości produktu.

(155) Uznaje się, że jeżeli środki miałyby być wprowadzone, mogą wystąpić pewne krótkookresowe zakłócenia w związku z możliwymi opóźnieniami związanymi z rosnącą produkcją wspólnotową, oraz jeżeli okaże się, że niektórzy użytkownicy będą musieli znaleźć alternatywne źródła dostaw.

(156) Odnośnie do importerów, nawet w przypadku wzrostu cen produkcji przemysłu wspólnotowego, jego sprzedaż i udziału w rynku we Wspólnocie, przy założeniu, że przemysł wspólnotowy może zaspokoić jedynie około 30 % zapotrzebowania na rynku oraz że konsumpcja we Wspólnocie będzie rosła, nadal istniałaby potrzeba znaczącego przywozu z zagranicy. O ile uznaje się, że importerzy zasadniczo działają w oparciu o relatywnie niewielką marżę zysku i że jakiegokolwiek krótkoterminowe zakłócenia ze strony użytkowników chcących zapewnić sobie nowe lub alternatywne źródła dostaw mogłyby mieć negatywny wpływ na ich marże, uważa się jednak, iż importerzy są w stanie zapewnić sobie marże poprzez przeniesienie podwyższonych kosztów na użytkowników.

4. Interes użytkowników

- (157) Dziesięciu użytkowników produktu objętego postępowaniem związanych z przemysłem metalurgicznym współpracowało w dochodzeniu poprzez wypełnienie i nadesłanie kwestionariuszy lub poprzez zgłaszanie uwag. Otrzymano również uwagi od Europejskiej Konfederacji Przemysłu Żelaznego i Stalowego (EUROFER).
- (158) Użytkownicy, podobnie jak importerzy (patrz: motywy 153 powyżej), wyrażali zbliżone obawy dotyczące wystarczających dostaw i zwiększonych kosztów dla użytkowników końcowych. W związku z powodami wymienionymi w motywie 154 uważa się, iż nałożenie środków nie miałyby poważnych niekorzystnych średniookresowych skutków na poziom zaopatrzenia we Wspólnocie.
- (159) Bezpośredni wpływ wzrostu ceny krzemomanganu na koszt produkcji stali byłby ograniczony przy założeniu, że krzemomangan reprezentuje najwyżej 1 % kosztów produkcji stali węglowej, a nawet mniej w przypadku stali nierdzewnej. Na podstawie danych dostarczonych przez stowarzyszenie użytkowników przemysłowych (EUROFER) dotyczących całkowitego rocznego kosztu używania krzemomanganu uważa się, że nawet znaczący wzrost cen o 20 %, dotyczący wszystkich typów krzemomanganu, obniżyłby rentowność producentów stali (obecnie osiągających poziomy zysku w granicach 10–40 %) tylko o około 0,2 %. Zważywszy, że środki byłyby na znacznie niższym poziomie oraz że dotknęłyby najwyżej 10 % konsumpcji we Wspólnocie (gdyby przywóz objęty środkami nie zostałby zastąpiony przywozem z innych źródeł), wpływ jakichkolwiek możliwych środków na rentowność przemysłu stalowego byłby bardzo ograniczony.
- (160) Twierdzono, że rynek krzemomanganu ma charakter światowy oraz że światowe zapotrzebowanie zwiększa się odpowiednio do wzrostu popytu na stal. Kiedy popyt przewyższa podaż, może to doprowadzić do znaczącego wzrostu cen, jak to miało miejsce w 2004 r. W przypadku powstania tymczasowego zakłócenia podaży i popytu we Wspólnocie, jak to opisano w motywie 155, mogłoby to doprowadzić do krótkoterminowego wzrostu cen ponad poziom jakichkolwiek nałożonych środków. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż rynek krzemomanganu ma charakter światowy, uważa się, że poziom cen we Wspólnocie jest ustalony poprzez wzajemne oddziaływanie podaży i popytu, a ceny we Wspólnocie nie powinny w istotnym stopniu przez dłuższy czas odbiegać od poziomu cen światowych w związku ze znaczącą obecnością na rynku przywozu z innych źródeł. Ponadto producenci stali, działający obecnie na zadowalającym poziomie zysku (od 10 % do 40 %), będą mogli zawsze obciążyć inne podmioty skutkami jakichkolwiek podwyżek cen produktu objętego postępowaniem, które będą ograniczone ze względu na relatywnie niewielkie znaczenie krzemomanganu w całkowitych kosztach produkcji stali.
- (161) Użytkownicy kwestionowali również skuteczność nakładania środków, twierdząc, że nałożenie, a następnie zniesienie poprzednich środków miało niewielki wpływ na rentowność przemysłu wspólnotowego. Biorąc to pod uwagę, pomimo faktu, iż celem nałożenia środków antidumpingowych jest odtworzenie uczciwych warunków handlowych w celu stworzenia przemysłowi wspólnotowemu, który odniósł istotną szkodę w związku z dumpingiem, możliwości poprawienia swojej sytuacji, fakt iż taka poprawa nie miała miejsca w przeszłości nie powinien być powodem wstrzymania się od rozważania właściwości nałożenia środków antidumpingowych obecnie, gdy jest to uzasadnione.
- (162) Niektórzy użytkownicy wskazywali na fakt, iż w ciągu mniej więcej dziesięciu ostatnich lat wspólnotowy przemysł stalowy odnosił szkody w wyniku rosnących kosztów powstałych w związku ze środkami antidumpingowymi nakładanymi na różne surowce używane jedynie lub głównie do produkcji stali. Wskazywali oni również na fakt, iż obok przedmiotowego dochodzenia toczy się obecnie kilka innych dochodzeń dotyczących surowców wykorzystywanych do produkcji stali. Twierdzili oni, że ich ogólnym skutkiem będzie postawienie wspólnotowych producentów stali w niekorzystnej pozycji na skalę światową. Odnośnie do poprzednich środków należy zauważyć, iż większość poprzednich środków już wygasła. Odnośnie do łącznego wpływu środków na różne surowce należy mieć na uwadze, iż celem środków antidumpingowych jest wyeliminowanie skutków zakłóceń warunków rynkowych powstałych w wyniku przywozu po cenach dumpingowych. Jako takie, środki antidumpingowe, nawet jeżeli są nałożone na kilka surowców wykorzystywanych w ramach jednego przemysłu, nie powinny powodować zakłóceń. W każdym wypadku skutki nałożenia jakichkolwiek środków, w tym przypadku dotyczących przemysłu stalowego, będą miały niewielkie znaczenie, zgodnie z wyjaśnieniami w motywie 159 powyżej.
- (163) Po ujawnieniu tych ustaleń EUROFOR ponownie podkreślił, iż nałożenie środków nie byłoby w ogólnym interesie Wspólnoty, ponieważ doprowadziłyby one do wzrostu kosztów dla użytkowników i miałyby niewielki wpływ na poprawienie sytuacji przemysłu wspólnotowego. Nie dostarczono żadnych nowych informacji w tym zakresie, a zatem argumentacja przedstawiona powyżej (motywy od 157 do 162) została potwierdzona i na tej podstawie uznaje się, że jakikolwiek wpływ nałożenia cła antidumpingowego na ogólną sytuację finansową użytkowników będzie prawdopodobnie znikomy.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(164) Podsumowując, oczekuje się, że nałożenie środków na przywóz z ChRL i Kazachstanu, pomimo ograniczonej dostępności i zmniejszającej się na rynku ilości krzemomanganu pochodzącego z pozostałych krajów (tj. Republiki Południowej Afryki i Norwegii w przypadku krzemomanganu o niskiej zawartości węgla) oraz od dostawców niepodlegających środkom, po cenach podobnych do tych oferowanych przez ChRL i Kazachstan przed nałożeniem jakichkolwiek ceł, dałoby przemysłowi wspólnotowemu, a także pozostałemu producentowi wspólnotowemu, możliwość poprawienia swojej sytuacji poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży, cen sprzedaży i udziału w rynku. O ile mogą się pojawić pewne niekorzystne skutki w postaci zwiększonych kosztów dla użytkowników, wynikające z konieczności zapewnienia nowych lub alternatywnych dostaw, uznaje się, iż ogólny skutek nałożenia środków na ChRL i Kazachstan dla użytkowników będzie znikomy. W świetle powyższego stwierdza się, że nie ma żadnych istotnych powodów do nienakładania środków w niniejszym przypadku oraz że nałożenie tego rodzaju środków leżałoby w interesie Wspólnoty.

G. OSTATECZNE ŚRODKI

Szacowany poziom likwidacji szkody

(165) Poziom jakichkolwiek środków antydumpingowych powinien być wystarczający do usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach dumpingowych, nie przekraczając jednak ustalonych marginesów dumpingu. Obliczając kwotę konieczną do usunięcia skutków szkodliwego dumpingu, uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu uzyskanie zysku przed opodatkowaniem w wysokości, jaką mógłby uzyskać w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

(166) Przemysł wspólnotowy twierdził, że marża zysku w wysokości 8 % obrotu powinna być uznana za właściwy poziom, który można osiągnąć przy braku szkodliwego dumpingu. Informacje te zbadano i stwierdzono, że deklarowana marża zysku spowodowałaby poprawę sytuacji w zakresie inwestycji kapitałowych w stosunkowo krótkim terminie. Dodatkowo dochodzenie wykazało, że sam przemysł wspólnotowy zasadniczo amortyzował swoje inwestycje kapitałowe w dłuższej perspektywie czasu. Na tej podstawie uznaje się, że marża zysku w wysokości 5 %, zgodna z marżą przyjętą w dochodzeniu, które doprowadziło do przyjęcia poprzednich środków antydumpingowych, jest właściwym poziomem, osiągalnym dla przemysłu wspólnotowego w sytuacji braku szkodliwego dumpingu.

(167) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania, w podziale na typy produktów, średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów podobnych, sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Niepowodującą szkody cenę otrzymano, dostosowując ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, aby odzwierciedlić wyżej wspomnianą marżę zysku. Różnica uzyskana z tego porównania została następnie wyrażona jako wartość procentowa łącznej wartości importowej cif. Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET ani IT, ogólnokrajowy margines dumpingu obliczono dla całej ChRL na podstawie ceny oferowanej przez Comext.

(168) Wyżej wspomniane porównanie cen wykazało następujące marginesy dumpingu:

Ukraina: wszystkie przedsiębiorstwa	1,6 %
OJSC Kazchrome	7,3 %
ChRL	8,2 %

(169) W związku z powyższym i na mocy art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Kazachstanu i z ChRL, na poziomie niższego marginesu dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. Analogicznie, na mocy art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę, iż margines szkody dla Ukrainy jest poniżej poziomu *de minimis*, dochodzenie w stosunku do tego kraju powinno zostać zakończone.

(170) W związku z powyższym, biorąc pod uwagę powody wymienione w motywach od 165 do 169, cła antydumpingowe powinny wynosić:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka celna
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	6,5 %
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	8,2 %

H. ZOBOWIĄZANIA

(171) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego, producent eksportujący z Kazachstanu przedstawił zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Produkt objęty postępowaniem wykazywał w ostatnich latach znaczne wahania cenowe, a zatem nie jest produktem odpowiednim dla ustalania zobowiązań w zakresie stałych cen. W celu wyeliminowania tego problemu producent eksportujący zobowiązał się indeksować minimalną cenę importową do poziomu cen głównego surowca, tj. rudy manganu. Wahań cen produktu objętego postępowaniem nie można jednak tłumaczyć wahaniami cen głównego surowca, a co za tym idzie, nie jest możliwe indeksowanie minimalnej ceny importowej do poziomu cen surowca. Jako podejście alternatywne producent eksportujący zaproponował również indeksowanie minimalnej ceny importowej na podstawie swoich własnych kosztów, zgodnie z własnymi sprawozdaniami finansowymi. Podejścia tego nie można jednak zaakceptować, jako że zmiany jego kosztów niekoniecznie odzwierciedlają zmiany cen. Ponadto takie zobowiązanie uznaje się za niewykonalne, jako że Komisja miałaby bardzo duże trudności w ciągłym monitorowaniu zmian kosztów. W związku z powyższym stwierdzono, że takie zobowiązanie zaproponowane przez eksportera nie może zostać przyjęte,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu (w tym również żelazokrzemomanganu) objętego kodem CN 7202 30 00 oraz

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

ex 8111 00 11 (kod TARIC 8111 00 11 10) pochodzącego ze Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu.

2. Stawka cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocenieniem dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następująca:

Kraj	Producent	Stawka celna
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	6,5 %
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	8,2 %

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Postępowanie dotyczące przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy jest niniejszym zakończone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący